

та. За туй отстъпване, Аѳиняны тѣ го обвинили въ предателство, — врагове тѣ му го бѣдѣли, че Пидерсы тѣ го подкупили да дигне обсада та. Раны тѣ не додопуснѣли на Милтіада самъ си да се защити и защитителна та рѣчь говорилъ братъ му. Макаръ Милтіадъ и да се отървалъ отъ обвиненіе то за предателство, но се бѣ пакъ го осѣдили на глоба отъ 50 таланта, за възнагражденіе за разноски тѣ на флота. Милтіадъ не былъ въ състояние да заплати таквази голѣма сума, затвори ххххх го въ тъмница та, — и той умрѣлъ въ нея, жертва ѳина на благодарностъ та на свои тѣ съграждани. X

ГЛАВА V.

ХАРАКТЕРИСТИКИ ОТЪ ИСТОРИЯ ТА НА ГЪРЦІИ ТЪ.

I. Ликургъ и Солонъ.

ЛИКУРГЪ.

1.

Въ Пелопонесъ, на прекрасны тѣ брѣгове на Еврота стоялъ голѣмъ старъ градъ, кой то нѣмалъ нито сѣ, стѣны нито врата. То была Спарта, столица на областъ та Лаконія, коя то съ своя окрѣгъ са зовѣла еше, — Лакедемонъ. Тѣзи страна была завоювана отъ преселенцы Доряны. Подиръ завоюваніе то царували въ нея двама братя — близнацы: Проклъ и Еврисѳенъ. Отъ тогочасъ въ Спарта вынѣги были двама царь: единъ отъ рода на Прокла, другій — отъ рода на Еврисѳена. Спартански тѣ Доряны гледали на себе си, като на пълноправны граждани и обладатели на завоювана та отъ тѣхъ страна, а не покорены тѣ Лаконцы, като на свои подданны и на слѣдственны арендаторы. За Лаконцы тѣ было мало тежк туй господство и жители тѣ на града Илоса, първы сѣ